

ger. Dette indebærer ved spaltninger, at opskrivningshenlæggelser i det indskydende selskab kan opløses for de aktiver, der overføres ved spaltningen. Endelig er det ved fusion accepteret, at andre bundne reserver i et ophørende selskab opløses ved transaktionen, og en tilsvarende praksis anses for gældende ved spaltning. Bundne reserver i det indskydende selskab kan som følge heraf alene opløses for de aktiver, der overføres ved spaltningen. Ved en delvis spaltning, hvor det indskydende selskab består efter spaltningens gennemførelse, kan de bundne reserver, der hidhører fra aktiver, og som forbliver i det indskydende selskab, derfor ikke opløses. Tilsvarende gælder med hensyn til eventuelle bundne reserver i eventuelle bestående modtagende selskaber.

Det foreslås, at en mellembalance i forbindelse med en spaltning fortsat skal revideres, hvis det pågældende selskab, som mellembalancen vedrører, er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning. Hvis det pågældende selskab ikke er underlagt revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, er der ikke krav om, at mellembalancen skal være revideret, men selskabets generalforsamling eller ledelse kan frivilligt beslutte, at en mellembalance skal undergives revision, gennemgang (review) eller andet arbejde fra revisor. Det kan endvidere besluttes, at mellembalancen skal være uden en erklæring fra en revisor.

6. selskabsdirektiv (82/891/EØF) giver i artikel 10 mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at følgende krav kan fraviges, hvis alle aktionærer giver afkald herpå:

- Spaltningsredegørelsen og
- en evt. mellembalance

Denne mulighed er imidlertid ikke udnyttet i gældende dansk ret, idet man hidtil ikke har ønsket, at der skal være forskel på reglerne om fusion og spaltning.

Det bør imidlertid tilstræbes, at de muligheder, som EU-reguleringen indeholder for at give danske selskaber fleksibilitet, bør udnyttes, medmindre der er nogle særligt tungtvejende nationale begrundelser, der taler imod dette.

En mellembalance er et dokument, der skal sikre, at aktionærerne/anpartshaverne træffer deres beslutning om spaltningens eventuelle gennemførelse på et oplyst grundlag.

En udnyttelse af direktivets mulighed vil betyde, at kapitalejerne ikke længere vil få en del af den information, der er obligatorisk i den danske selskabsregulering i dag. Det er imidlertid kapitalejerne selv, der i enighed beslutter, hvorvidt de pågældende dokumenter skal udarbejdes.

Stk. 2 bygger på moderniseringsudvalgets drøftelser. I moderniseringsudvalget er der enighed blandt udvalgets medlemmer om, at det bør være op til kapitalejerne selv at beslutte, hvilke dokumenter der skal udarbejdes, for at de kan træffe deres beslutning på et oplyst grundlag.

Det foreslås i forlængelse af overvejelser i Udvalget til modernisering af Selskabsretten, at i § 257, stk. 2, at kapitalejerne, uanset om der deltager aktieselskaber eller anpartsselskaber i spaltningen, i enighed kan beslutte, at der i en konkret spaltning ikke skal udarbejdes en mellembalance, uanset at der ellers i medfør af det foreslåede stk. 1, ville have været krav herom.

En gennemførelse af dette forslag vil betyde, at der på dette punkt vil blive forskel på reglerne om fusion og spaltning, idet fusionsdirektivet ikke indeholder en tilsvarende mulighed for, at man i enighed kan fravælge mellembalancen. I relation til fusioner foreslås det som følge heraf i § 239, stk. 2, at det kun er ved fusioner alene mellem anpartsselskaber, at anpartshaverne i enighed kan fravælge mellembalancen. Der henvises i øvrigt i relation hertil til bemærkningerne til § 239, stk. 2.

Efter moderniseringsudvalgets opfattelse er det vigtige, at kapitalejerne fremover får mulighed for at fravælge fusionsredegørelsen, hvis det er deres opfattelse, at de ikke har brug for denne, end at reglerne om fusion og spaltning på dette punkt er identiske.

Med hensyn til forslaget til § 257 omhandlende kravet om mellembalancer ved spaltninger henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til § 239, som er den tilsvarende bestemmelse ved fusioner.

Til § 258

Forslaget til § 258 svarer til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 b, stk. 3-5, der også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 67 a.

2. selskabsdirektiv (77/91/EØF), artikel 2 og 27 stiller som udgangspunkt krav om, at der ved stiftelser og kapitalforhøjelser på baggrund af indskud af andre værdier end kontanter skal udarbejdes en vurderingsberetning. Af vurderingsberetningen skal det blandt andet fremgå, om den ansatte værdi af apportindskudet mindst svarer til det aftalte vederlag, herunder den pålydende værdi af de aktier, der ydes som vederlag, med tillæg af eventuel overkurs.

Medlemsstaterne kan dog i henhold til andet direktivs artikel 27, stk. 3, undlade at anvende kravet om vurdering af kapitalforhøjelser, hvis kapitalforhøjelsen for eksempel sker i forbindelse med en fusion.